

מסורת הש"ס

ויהי קץ משה את שלמות יוסף שמו שמו

תורה אור השלם

[illegible]

אומר כל מעשיהם
לעולם היו רגיל לומר
כשרות בעזרה וכשר
גמ' הא גופא קשיא
בחוץ אלמא מרת יבש
בנים אלמא מרת
רבה הקשה ארם
ומנו רב ששת מאי
מקדש תנור מקדש אי
ואפיתן בנים אלמא
את השבת אי אפסלת

הקשה אדם קשה
רב ששת אמר רב
מאי מכפנים במקום
ברותא היא מה נפש
לישה ועריכה נמי [ו]
[ועריכה] לא בעינן זורין
זורין אלא דרב אשי
אומר כל מעשהו בן
אבהו בר כהנא ושנינו
² והוא דרך חול אף כי
יהודה סבר ³ בחול א
ליה אף כי היום יקרא
אשכחניהו דקא אפו
מקדש שלחו און דממ
³ ויתן לו הכהן קודש מ'
ח' אלא מאי דרך חול
הפנים המוסרים מלפני
ה' תמיד

וימי כ"ג
נדחת יצם
נמשח
שלמהמירון
נגדול רבי
ונסבאל
קדוש
ציטק
פסלם של
לקדשן
ומה היה
לעלד אחר
לפני
ני עמלו
מזה בין
לי שרת
וכלי חול'
חלוק

צניסא
צחור
צד אחר
קרא מנחה ממליטה הבא מנחה ואחר
זה שלם מנינו קשה מאי שנה חלי עש
לפי שהיו צריכין לעשרון למדוד בו
יהיה צריך למנחה דבזה של ייחד ולא יתקנו
וקדשה מדמכין מתקן חלופיה ביהרסם
וערכה דלתם הפנים ושמי היתום
לי הלך דיש בה שמן שגומד כליו ומד
בולגן חלות מכל מקום ככל שהיה לה
דין שם מנחות העשועות שכל צדאחא
כל מעשיהן צפנים וצור שברות עד
ולתם הפנים בשני דברים דאלו לישת
למדי' דמתי' ומי חתני שאר מנחות דקת
ס ולא בחזן ואף על גב דמשמע פירושו
ס דלאן כהן מעשה' כל בחזן אטמיה
שנה וזו לא שנה וזו : דרך חזין
ן וזה חזן ומזו בערב שבת לדבריהם